

Rosa Coeli - FT Prim

Hmi A
Na celém světě není tolik ticha,
G F#mi Hmi
jako když sněží v Dolních Kounicích.

A
A probořenou střechou katedrály
G F#mi Hmi
snáší se k zemi bílý sníh.

G A
Slavík tam zpívá v létě celou noc
F#mi Hmi
a nemá Luna na cimbálek hrá,
Emi A
stříbrný nástroj, který nemá strun
G F#mi Hmi
pod volným nebem v troskách kláštera.

Ty holé zdi tu stojí po staletí,
kde byla dlažba dávno roste pýr.
Z přadena touhy panna odmotává
a nad hlavou jí létá netopýr.

Když odmotala všechnu hebkou přízi,
složila ruce v klín a tajila dech.
Na nebi zvolna zhasínají hvězdy
a netopýr jí usnul ve vlasech.

A co jsou staletí a co je vlastně věčnost,
než vesmíru opuštěný kout.
Ve studni času utopil se okov
na dno té studny nelze dohlédnout.